

Svatá Lucie

(svátek – 13. prosince, obchůzky Lucek – 12. prosince večer)

*Svatá Lucie noci upije
a dne nepřidá.*

Stejně jako Barborky a mikulášský průvod, tak i Lucie v předvečer svého svátku 13. prosince navštěvovaly jednotlivá stavení. Přijít mohla jedna, dvě nebo jich šlo ve skupince více. Oblečené byly celé v bílém, šaty jim splývaly až k zemi. Obličej jim skrývala bílá plachetka nebo na něm měly jakýsi dlouhý zobák. Někdy se objevily jen s pomoučněnými tvářemi. Lucie dětem většinou žádné dárky nenosily. Tiše vstoupily do místnosti a u toho šeptaly: „Jdu, jdu, noci upiju.“ V ruce mohly držet dřevěný nůž nebo brka z husího křídla. Dětem naoko hrozily nožem, že se jim podívají na břicho, jestli dodržují půst. Také se ptaly, zda se kluci a holčičky modlí, a často chtěly i nějakou modlitbičku slyšet.

Maminkám husími brky kontrolovaly čistotu v místnosti. Rovněž je zajímalo, jestli ten den náhodou nepředly. Před Luckami se mnohdy kolovrátek i přeslice uklízely, jinak by přádlo zacuchaly a vřetena rozházely.

Jakou kouzelnou moc měly Lucie?

Věřilo se, že Lucie jsou i ochranitelkami před čarodějnicemi, které se snaží lidem či zvířatům škodit. Z toho důvodu mohly vyznačit svěcenou bílou křídou tři křížky na dveře do chléva. To proto, aby zlou moc od domu odehly.

Tip pro vás:

Naučte se ochrannou modlitbičku

*Svatá Lucie měla tři dcery, první předla, druhá vila, třetí motala.
Dej Bože, aby mě (tady řekněte své jméno) nemoc minula.*